

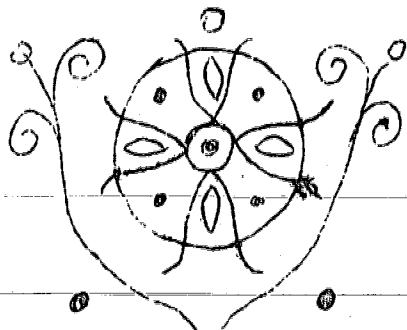
גבעת-חיים

עלון פנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מספר 1106 (19)

כ"ח בתשרי תשל"ז
22 אוקטובר 1976

25 ✓

מ ח ת

אמרת ליה המחת

הגדולה, האחת.

לשאתה בראש זקוף.

בעינים צלולות, מחיכות,

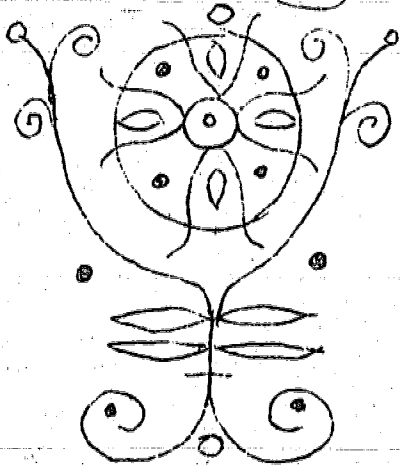
בידים פרושות לפני,

ובצעד רונן, אביבי

מחתי השלמה, האחת,

להביא -

את חיי.

אי שם, באיך-סוף הכחל,

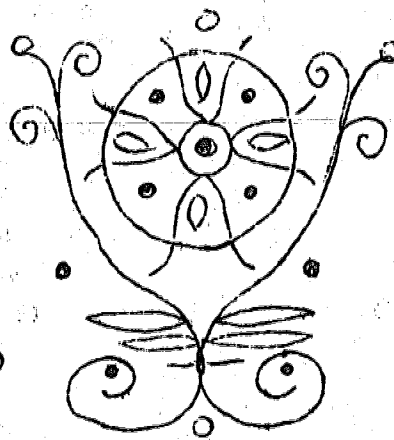
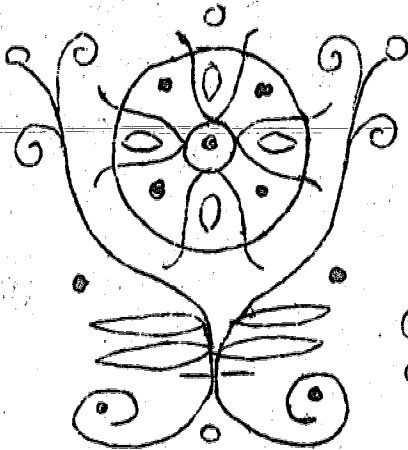
בחשבון הגדול,

חצרף מחתי והימה

מגררי שעות יום

שוב נהרה ושלמות יהלום.

פניה

ש ל ש ש נ י ס . . .

השבועיים בין יום כיפור לבין הפסקת האש - תאריך, תאריך וזכרונו - - -
 לקראת יום כיפור הופיעו חוברות זכרון לזכרם של ישי וישראל. ולפני למעלה
 משנה - חוברת לזכרו של נועם.
 אתה מדפדף - מסתכל בחמונה - קורא פה כמה שורות, שם מכתב - כל כך הרבה
 חרות חיים, ניצני מחשבה, תכניות, פעילות, אהבה - שנקטעו האיבס.
 הכפיל כל זאה 3000 מונים למלחמה האחרונה, והרבה אלפים מונים ממלחמות
 קודמות - ונדע איזה ירושה ציוו לנו אלה שנלקחו, אם נרצה לשלם במשהו
 את אשר הם לא הספיקו לתת ולפעול.
 יש מי שאיננו רוצה או איננו יכול "לתאר דמות חיה, רב-ממדית בין דפים
 שטוחים ובשחור-לבן" - ולאט-לאט, כדרך הטבע, הדמות נסוגה, ומחויירה
 ונשארת חיה וכואבת רק בלבם של הקרובים ביותר - - -

=====

שלוש שנים לנופלו של אהרון זמיר ז"ל

שתי גלויות אחרונות שנכתבו ביום בו נפל:

הרבה שלום לכם,
 19.10.73
 שעה 04.00

את שבליבי אין אני יכול לכתוב, לכן משחלד לפחות למסור ד"ש.
 כשנלחמים - לא מסוגלים לכתוב על המלחמה. היא פשוט לא נכתבת במילים,
 כשמסביב אש ודם! יותר מדי אש, יותר מדי דם.
 ורבים הם אלה שאינם יכולים כבר לכתוב יותר.
 מדי פעם אני מצליח להאזין לחדשות (יש לי טרנזיסטור), ולבטח אין
 אני צריך להזכיר לכם את עם ישראל של מלחמה, - ליבו מלא, וההרגשה
 טובה - מי יתן וכך היינו גם בשעת רגיעה.

בנתיים היו שלום ולהתראות
 הבן והאח - אהרון.

שוב שלום לכם,
 19.10.73
 שעה 13.00

לפני כ-12 שעות שלחתי לכם את המכתב האחרון, לכן אומר הפעם רק שלום
 שלום ולהתראות בקרוב, מהתעלה שהיא שלנו!

ד"ש חם מכל הבחינות
 מהבן והאח.

שלוש שעות לאחר שנכתב מכתב אהרון זה, כאילו על-פי איזו תחושת לב,
 פגע בו הטיל שגדע את חייו של בני אהרון.

נמסר ע"י פועה

" א ח ב ו ג ר " - ב מ ק ו ס א ב א

גיא אומרו: "למדתי מארי לאהוב אחד את השני, שצריך גם לתת, כי פעם כשארי בא אלי, לא רציתי שיבואו גם חברים. לא רציתי לחלק אותו עם אחרים. היום אני כבר בטוח ומכיר את ארי ואפילו נעים לי כשמצטרף חבר.

גם המצב בבית הספר השתפר. בתחילה לא רצה גיא לדבר עם ארי על הבעיות בבית הספר, על בנות ועל יחסיו עם אמא. אני עכשיו מכיר אותו טוב ואני מספר לארי הכל.

גם היחסים ביני לבין אמא יותר טובים. כי קודם היו דברים שלא סיפרתי לאף אחד ועכשיו כשאני מספר לארי, אני גם מספר לאמא שלי. אני בהחלט מרגיש בחסרונו של אבא, אבל כבר התרגלתי לעובדה הזאת. אינני מקנא בילדים אחרים. יש לי "אח בוגר", אז זה בסדר, וטוב שיש לי, שגם אני יכול לנסוע עם מישו לכל מיני מקומות וגם לעשות דברים שאני רוצה לעשות עם ארי.

האגודה דורשת מהחברים להתמיד לפחות שנתיים בקשר עם "אחיהם" הצעיר. כשנוצר קשר - הוא נמשך בטבעיות, כמו במקרה של ארי וגיא, זמן רב גם אחר כך.

ארי מתבייש לנקוב מספר ה"אחים הבוגרים" שבאיזור תל-אביב. רחל מרקובסקי אומרת שמאוח ילדים יתומים מאב מחכים ל"אחים בוגרים" ואילו באגודה יש סך הכל 35 אחים. "זה מגוחך, נראה לי שהגברים בישראל מוכנים להתנדב לפעולה חד-פעמית, מוגדרת בזמן - ולגמור. פעולה ה"אחים הבוגרים" היא עבודה נמלים. צריך לבנות יחסים עם ילד שמאוכזב מעצם היותו יתום, צריך להיות מוכן לכל מיני הפתעות, להתגבר על אכזבות ראשוניות. אותם אחים שהתמידו קשורים מאוד לילדים, והסיפוק שהם מקבלים איננו קטן מהתועלת שהם מביאים".

(המאמר הודפס במעריב, לפני כשבוע)

"כשאני עם ארי - לא יכול לקרוא לי כלום. ארי הוא חבר שלי. אח בוגר. "אגודת אחים בוגרים" עוזרת לילדים שאין להם אבא, מסביר גיא בן ה-11. "ארי נותן לי בטחון, הרגשת בטחון פנימי. יש דברים שאי-אפשר לעשות עם אמא. גבר הוא יותר חזק. ועם ארי, גם אני מרגיש יותר חזק".

מחקרים רבים נעשו על ההשפעה השלילית של חוסר אב על בנים. בין השאר התברר שכאשר אין לילד דמות גברית להזדהות אהה בבית, הוא נוטה להזדהות עם גורמים שליליים ברחוב. האח הבוגר צריך לשמש דמות של גבר, אשר הילד ירצה להדמות לה. "אינך חייב להיות סופרמן. היה טבעי וסובלני", נכתב באגרת ל"אחים הבוגרים" ע"י רחל מרקובסקי, מרכזת האגודה.

ארי שלף, למך חינוך ועוסק בשיווק, הרגיש אחרי מלחמת יום הכיפורים צורך לעשות משהו. הוא נמנה עם מארגני חנועת שינוי, ואחרי שנרגע מעט מ"המחאה", החליט לעשות משהו יותר "מועיל ואישי". וכך הגיע לאגודת אחים בוגרים.

הוא בא אל גיא מלא רצון טוב, ומצא ילד נכון ומופנם. מלא פחדים, הרבה רצון לחשומה-לב, בעיות בבית הספר ועוד. "לא הסתרתי ממנו שנשלחתי מאגודה שנוצרה כדי לעזור ולהעניק חבר לילדים שאין להם אבא. להפתעתי קיבל זאת מאוד בטבעיות. זה נראה לו טבעי והגיוני".

"כשהתחיל להבין שאני בא אליו ולא לאמא - חל שינוי גדול ביחסו אלי, התקופה הראשונה הייתה של מבחן וחשדות; ילד שאביו מח, יש לו הרגשה שנשטו אותו - לא חמיד הוא מכיר את מושג המוות. הוא בדק ועשה לי מבחנים ולאט לאט נוצר קשר רגשי. כשראיתי את גיא מחכה לי על המרפסת, וכשראיתי את חרדתו כשאחרתי יום אחד ושמתחו כשהגעתי - ידעתי שהתקדמנו".

השלב השני הוא שלב של למידה. מתחיל תהליך של הזדהות הילד עם ה"אח הבוגר". הוא רואה אותו במסגרת העבודה, במסגרת המשפחתית ובמצבים שונים שבהם עליו לתפקד. בתקופה הזאת נוצרת תלות חזקה. הייחי צריך - בצורה הטבעית ביותר - לתת לו הרבה אהבה; לתת לו הרגשה שאני נהנה בחברתו, עידוד ודוגמא אישית, וע"י כך בעקיפין, להוציא אותו מהמשברים.

לאט לאט השתחרר הילד מהתלות החזקה ב"אח הבוגר" הוא נהיה עצמאי יותר, חלו שינויים בהתנהגותו הוא נפתח והשתחרר.

עם נ ו ר י ת מ ט י א ס ומשפחתה

אחכם באבלכם הכבד במוח

ה א ב (בגבעת-השלושה)

במזכירות

8.10.1976

הצעת המזכירות בנושא התקציבים אישיים לשנת השל"ז בבאה עלינו לטובה:

- א. המזכירות חציע עקרונית שלא תהיה עליה משמעותית ברמת הצריכה לעומת השנה החולפת, שמעבר לעליה המדוד!
- ב. תוצע דרך לשמירה ערכם של התקציבים השונים לאורך כל השנה בהתחשב בהתיקרויות "הזחלות" במשך השנה.

הצעות המזכירות תובאנה לדיון במועצת החברה ולדיון והחלטה במועצת המשק בהמשך דיוניה.

המזכירות, בהמלצת צוות הרפת, אישרה פניהו של מכוני וולקני לא י"ד יום עבודה אחד בשבוע לאלי שלו, בנושאי מחקר שונים בענף הרפת מטעם המכון. יוט זה יהיה כמובן בתמורה.

* % * % * % *

15.10.1976

המצב בייט"ב - נמסר דו"ח על מצב העניינים בייט"ב. במקום נערכים כעת לקליטתם של חלק מגרעין הבנים של הקיבוץ המאוחד המגיע בימים אלה ויחל בקבלת העניינים לידיו מידי הנחל, ובהתארגנות כללית.

---\$---\$---\$---\$---\$---

---\$---\$---\$---

נאספה

2.10.1976

מקצוע וכו', חדון ועדת קליטה עם הגורמים הנוגעים בדבר.

כמו כן הוחלט לקבל את הצעת ועדת החברה בענין חישוב הוחק לגבי נקלטים (שהיא הצעת תיקון לגבי המצב הקיים עד עתה) הקובעת שתורו של חבר שנקלט בקיבוץ, לשיכון ותיקים לא ידחה מעבר לשני מחזורי גיל מחתח לגילו. הצעה זו קיבלה תוקף רטרואקטיבי. סוכם גם להרחיב את ועדת הקליטה בתוספת חברים צעירים שיקחו חלק פעיל יותר בקליטה. האספה חייבה את ועדת קליטה במסירת אינפורמציה שוטפת על מהלך הקליטה.

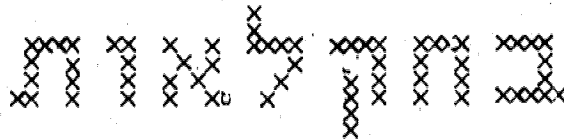
(1) אושרה פניחה של עלי אתר לביקור אצל אימה הנמצאת במזרח גרמניה. עלי תשלב את ביקורה בעת סיור לימודיה בחו"ל.

: % : % : % :

(2) אושרה פניחה של תנועת "דרור" לגיוסו של דוד עין-דר לתקופה של ששה שבועות לתנועה בקנדה כמחליף זמני, עד הגיעו של השליח בתחילת דצמבר.

! x ! x ! x ! x

(3) המשך הדיון בנושא קליטה. לאחר דיון נוקב בשאלה זו, סוכם להערך לקליטה גדולה (סדר גודל של 20-25 משפחות במשך שנתיים). על הפרטים המשתמעים מהחלטה זו: שיכון, ילדים,

ב י ק ו ר - ב ר פ ת

זמן רב לא ביקרתי ברפת במטרה של "כתבה" - על כל פנים, עם כניסתי לשטח היתה מחשבתי הראשונה ששוב לא אפגוש את אברהם ז"ל ...

ליד הכניסה בולטים לעין שרוולי החחמיץ - שרוול פלסטיק בקוטר 2-3 מטר שלחוכו דוחסת מכונה מיוחדת את הירק להחמצה. אומרים כי טיב החחמיץ הוא משביע רצון וחשימוש בו יותר נוח מאשר מתוך הבור. אצלנו כנראה ישמשו שתי השיטות זו ליד זו, כי כשיש לעבד כמויות גדולות של ירק או כליפות תוך ימים מעטים, ספק עם מכונה השרוול תספיק.

מכינים את הטווי לכביס אספלט שיעבור ליד כל הסככות בצד צפון ויגמור אחת לתמיד עם הבוץ - יחפור גדול חופר תעלת ניקוז עמוקה ומכינים את הפיגום לגשר של ממש - יש להקפיד על ניקוז מכל הסככות א ל הכביש ולא להיפך.

מה משותף בין הרפת ובין המשק? שיכון התינוקות, היונקים, נמצא במבנים הישנים ביותר, אותן סככות כמו מימים ימימה, יריעות ניילון ולוחות פיברגלס מגינים נגד הרוחות בסככות הכלובים, וחבילות קש מפרידות בין הקבוצות אצל הקצת יותר גדולים - גם שם גדלים תינוקות וגם שם מטפלות בהם בנות מודרני.

בחדר החלב עומד טנק חדש ל-20,000 ליטר, ויחד עם הטנקים הישנים יש מקום ל-30,000 ליטר חלב, ז.א. הפוקה של יומיים. זה סידור לשעת חירום, למעשה לוקח הטנק את החלב יום-יום ואף פעמיים ביום. הטנקים קשורים במערכת קירור אחת, קודם לסמפרטורה של מי ברז, ואחרי זה דרך מי קרח עד לכניסה לטנק.

ליד חדר החלב, ובמקום מכון החליבה הישן, עומד בית השרותים החדש, - חדר-אוכל, משרד, שרותים נאים - הכל חדש ומבריק ועוד לא כל כך בשימוש - המשרד עדין לא עבר כי חסר הארון המחאים לניירות, ולאכול ממשיכים בינתיים לנסוע לחדר-האוכל - אבל אם זאב נזכר ב-10.30 כי הוא עוד לא אכל ארוחת-בוקר, כי בדיוק כשנסעו כולם בא מישהו לקנות עגלים - הרי יש מקרר, וגאז, ומקום נאה שאינו חדר כניסה למשרד כמו בצריף הישן. יש גישה ישירה לבית מחוך מכון החליבה, ודרך אגב זה נותן גם גישה נוחה אל המכון שלא בכניסה של הפרות - לעובדים, לאורחים ומבקרים.

מצד מזרח עומדות יחידות הקירור לחלב, חימום למים ולוח החשמל הגדול - קשה להבין איך המערך הזה פועל בלי חשמלאי בית - אך לא, יש רק איש תחזוקה כללי, ובכל תקלה בחשמל אין ברירה אלא לעלות על האופניים ולקרוא לחשמלאי, המוכן תמיד. וכל האופניים נשארו אופניים, מונעים על ידי דלק שרירים בלבד.

איך מתנהלת רפת של 600 חולבות, איך יודעים לעקוב אחרי דרישות, לדעת תאריכי הזרעה, בדיקות הריון, ייבוט, המלטה - וחוזר חלילה? זאב מסביר לי את לוח הקיר הגדול, ששמו בין הרפתנים "הקומפוסטר", המחשב. הלוח עשוי בטיט לבן, מחולק לרוחב ל-3 מדורים: פרות הרות (הרוב הגדול), פרות אחרי המלטה, ופרות שהוזרעו (50-60 יום אחרי ההמלטה) ועדין הרופא לא קבע אם הן התעברו ויחכן שיט צורך בהזרעה חוזרת. לכל פרה ומבכירה יש לוחית עם מספר ושם, ומעבירים ממדור למדור לפי מצבה, כך שמצב העדר הוא לעיני הרפתנים בכל עת. לוח סני, מגנטי, מראה את הפרות לפי קבוצותיהן בסככות.

נוסף לאלה יש לכל פרה כרטיס כללי, וכרטיס הזרעה, וכרטיס ממשלתי, וכרטיס אי.בי.אס, ויש ספר אינונטר, וספר אחר, ודיווח לשרות הוטרינרי, ויש יומן סבו הרפתנים חייבים לרשום כל אירוע ביומה של הפרה, וכל שכחה עלולה לגרום לתקלות במעקב הנכון. איך אדם אחד יכול להספיק כל זה? "בקושי רב", עונה זאב, "למזלי הבנות נכנסות בכל רגע פנוי לעזור ברישום".

נכנסת אחת הרפתניות, שואלת על פרה פלונית לפי מספרה, נדמה לה שהיא דורשת - האם זה הזמן? זאב בודק בלוח ובריטום ודרך אגב אומר "זו אנטבה". "אנטבה? איך אחת בסם זה יכולה להיות כבר בגיל הזרעה?" מתברר שזו מבכירה קנויה שעם כניסתה לרפת ניתן לה השם המצלצל. "אתם ממשיכים לתת שם לכל עגלה ופרה?" "בהחלט כן", עונה זאב, "זה זיהוי יותר מדויק, פחות נהון לטעויות, ויותר מעורר אסוציאציות אצל הרפתנים."

עתה מתפנה יוחם והגענו לשיחה יותר רצינית.

יוחם: ישנה הרגשה בציבור שבטנים האחרונות משקיעים ברפת הרבה - ואולי יותר מדי - ועל חשבון צרכים אחרים של המשק ושל הציבור. אבל כדאי שהציבור ידע כי זאת השקעה שיש עמה פירות מידיים ובעתיד הם יגדלו; והעיקר, לא בזבזנו את האשראי שניתן לנו, והרפתנים לא חסכו כל מאמץ כ"י להצדיק את ההשקעה ולהגדיל ולשכלל את הרפת.

ברפת מושקע לא רק הרבה כסף אלא גם הרבה מאמץ, כי זה ענף ללא עונות אלא עונה לאורך כל השנה. ואמנם, כשבאה שנה כמו זו האחרונה, שבה החלה מדיניות המכסות וזה עלול להגביל את העדר, להקטין את ההכנסות ולפגוע ביכלתנו לשלם את ההשקעה - אז זה נראה כאילו המאמץ המושקע הוא גדול מדי בטביל מעט מדי. אולם דוקא באחרונה ישנם סימנים ברורים למחסור בחלב בארץ, מכיוון שעם השלת המכסות צומצמו רפתות ונשחטו פרות רבות; ומאידך עלתה הצריכה באחרונה מעבר לכל התחזיות. לכן יש סכוי סביר שנקבל תמורה גדולה יותר עבור חלב מעבר למכסה. עם המחזירים החדשים יש לנו כל הסכוי לשמור על מקומנו במערכת הייצור וההכנסות.

אנו מיצרים $4\frac{1}{2}$ מיליון ליטר חלב בשנה, ממוצע של 7500 ליטר לפרה חולבת. יש לנו מכסה של $3\frac{1}{2}$ מיליון ליטר במחיר 2.10 ל"י (בתשל"ז 2.30). בעד חלב בלתי מחוכנן קבלנו בתשל"ז 1.20 ל"י; מחיר זה יעלה בתשל"ז ל-1.40 ל"י, ואם יימשך המחסור הנוכחי בחלב, יש סכוי ש"ילבינו" את החלב מעל המכסה ויוסיפו עוד חצי לירה לליטר, וזה ישנה כמובן את כל החחסיב. יתכן גם שבעוד שנה יחלקו מכסות מחדש, יוסיפו 50 מיליון ליטר למכסה הארצית שהיא כיום 560 מיליון, ואז יתחיל מאבק על מכסות בין היצרנים הוותיקים הגדולים, שיאלהם ממילא מכסות באופן יחסי גדולות כמו לנו, אבל פוטנציאל ייצור עוד יותר גדול, ובין אלה ש"קפצו על העגלה" לפני השלת המכסות, השקיעו השקעות עצומות לקראת הגדלת העדר - בו בזמן שאנחנו השקענו אחרים שהגדלנו את העדר וחלבנו במשך שנה 500 פרות במכון היששן - ועומדים היום עם עדרים מוגדלים ומכסות מצומצמות. וכל זה נוסף למאבק העיקרי בין התנועות הקבוציות ובין המושבים...

לפי מיטב המסורת שלנו, אנו איננו שואפים לשיאים אלא לייצור זול, משתמשים בהרבה חחלפי מזון ויחסית מעט-בחציר ותערובת יקרים, מנצלים את בתי החרושת בסביבה - קליפות, חירס, גפת-בירה - גם את האספקה מהם אינה סדירה, קונים כוספת סויה במקום תערובת חלבונית יקרה. זה אפשרי הודות לעגלה המערבלת הגדולה, המשנה את כל מערך העבודה: מכניסים לתוכה את כל סוגי המזון חוץ מירק; חחמיץ מקוצץ, תערובת, גפת, קליפות, גרעיני כותנה, ריקיני אספסת ועוד, ומחלקים לפרות הכל ביחד, סוג מזון אחד, מעין "מזון כולי" תוצרת עצמי. שיטה זו בשימוש אצלנו זה 9 חודשים, יש צורך בשני אנשים מנוסים בכדי "לטעון" את העגלה בכמויות הנכונות של סוגי המזון השונים, אבל יכלנו להפסיק לקשור את הפרות לאכילה ("לקשור" אין פירושו לקשור בחבל, אלא להכניס לתוך העולים ולסגור אותם), כל פרה ניגשת חופשית, אוכלת כמה שהיא רוצה, ומקבלת את כל סוגי המזון. לא היתה השפעה שלילית על כמות החלב, ומאידך השפעה חיובית על אחוז השומן, עלינו מ-2.8% ל-3.2% וזה הבדל ניכר במחיר, גם כיום כשכולם בוכים על עודפי שומן. זה גם סימן טוב למצבן החקיין של הפרות.

השימוש בזבל עופות בחחמיץ עם קליפות - 60% זבל + 40% קליפות - כבר נכנס לשגר. אנו מגדלים עגלות ופרות יבשות על חחמיץ כזה + מי גבינה בלבד ללא תוספת כל מזון אחר, לא תערובת, לא חציר, אפילו לא קש, כי הקש נמצא בזבל. מי הגבינה מכילים 5% חומר יבש, חלבונים וסוכרים ומינרלים, מזון בעל ערך גבוה שעד לפני שנחיים זרפ לביו.ב. היינו בין הראשונים שהתחילו לנצל אותו, מביאים לנו יום-יום 40 מ"ע, והיום יש כבר מאבק על כל טיפה. מי הגבינה נשפכים מתוך הסנקר לתוך בריכה ראשית, וממנה מגיעים בצנרת אל השוקחות בסככות. עגלות ופרות יבשות מקבלות רק מי גבינה כסחיה; פרות חולבות מי גבינה ומים בשוקחות נפרדות.

ש. מהו ההיקף הייצור, במספרים עגולים?

יוחם: אוכלוסיית הרפת מונה 1250 ראס; 600 חולבות, 600 עגלות מגיל 0 עד המלטה, וכ-50 עגלים. כידוע, הפסקנו לגדל עגלים לבשר ואנו משתדלים למכור אותם בגיל שבוע, ועל כל פנים עד גמר החלב בגיל חודשיים - אז משלמים מחיר יסוד + כלכלה לכל יום מעל 7 ימים. אם ניקח את מכסת החלב העכשווית, התמונה היא כדלקמן:

3,500,000	ליט"מ	מכסה	-	2.30	ל"י	-	8	מיליון ליטורות
1,000,000	"	מעל	"	1.40	"	-	1.4	"
"	"	"	"	1.2	"	"	"	"

ז.א. הייצור מסחכם ב-11 לירות בערך, ב-5.500 ימי עבודה.

רפת (המשך)

כידוע עברנו השנה משבר קשה במגמה של דלקות עסין כפי ששנים לא הכרנו אותה. לא היינו יחידים, משקים נאלצו לחסל חצאי רפתות. חלו את הקולר בקניה פרות, במי-גבינה - אבל נפגעו גם משקים שלא היו בהם לא פרות קנויות ולא מי-גבינה. זה היה משבר לא רק לעדר אלא גם לרפתנים. אבל התגברנו וכרגע מצב הבדיאות של העדר הוא תקין ותפוקת החלב בעליה.

כדאי להרחיב את היריעה בנושא שהוא אולי לב לבה של הענין - הנושא האנושי.

בדרך כלל יש ברפת בעיה של כח אדם. זהו ענף קשה לכל אורך השנה, עבודה במשמרות ולעתים עבודה חד-גונית וזה דורש גם מאמץ נפשי נוסף לקושי הפיזי. למרות כל זה חל בזמן האחרון שיפור רציני, בעיקר במספר העובדים שהם חברי משק, ז.א. הורחב הכאס היסודי של הצוות עם זה אנו ערים לעובדה שבמצב כזה מיד מחילים גישושים להוצאת אנשים לתפקידים או יעדים שונים מחוץ לרפת, וכבר הוחל במהלך כזה. מאידך, נעשה מצדנו מאמץ מוגבר להכשיר חברים בקורסים שונים, החל מיסודות הענף ועד לאוניברסיטה.

הצוות חוגגר לאחרונה עם שובו של פרנסו משליחות בטורקיה + תורנות בחדר-האוכל; כמו כן חזרו עלי ואריה מקורס טל שנה במדרשה, וגם קלטנו זוג רפתנים, ג'ין ונסים, שעברו אלינו מכית-אורן. לעומת זאת קטן מספר המתנדבים ברפת - יש לנו שתי מתנדבות שהגיעו לרמה גבוהה של התמצאות ואחריות. גם חבכי הגרעין משתלבים בעבודה. והעיקר הוא הילדים. עובדים היום יחסית הרבה ילדים ברפת, בנים ובנות מכיתה ה' ועד י"ב, ואין צורך להדגיש את חשיבות הענין לעצמם ולרפת ועתידו.

מכל האמור רואים שהתגבשה קבוצה מקצועית טובה ומעל זה, מורכבת מחברים ותיקים העובדים בענף שנים רבות, מספר צעירים בעלי ותק בענף, עם צעירים יותר שגם להם יש ענין רב בעבודה. זו קבוצה המסוגלת להרים ענף בהיקף כזה, וכבר היה מי שאמר שהרפת הזאת (600 חולבות!!) קטנה מדי לצוות כזה. מכל מקום, ישנם כל הנתונים שנוכל לשמור על מקומנו כענף החקלאי הגדול במשק ורפת החלב הגדולה בארץ.

רשמה: ל

XXXXXX

התחילה עונת הקטיפים.

באבו קדו קוטפים את הזן אטינגר - המשלוח הראשון לבית-האריזה קבל "פרופיל 97" - 97% ליצוא

בפרדס קטפו לימון, קלמנטינות וושינגטון לשוק בכמויות לא גדולות, ומככים בכל רגע להודעה על קטיף ושינגטון ליצוא. חלקות מסוימות של קלמנטינות, שהם עדין לא לקטיף, סובלות מהתקפה קשה של כינמות עלה ורוססו בחומר זרחני רעיל - יש להמנע מכניסה לחלקות ונגיעה בפרי. גם בורדנס מתחיל הקטיף ליצוא.

בראשית השבוע הבא נקטוף במהדרין (בקומביין שכור) שפועית ירוקה משטח של 80 דונם, לעיבוד ב"גח".

אחרון אחרון עיקר - ה כ ו ת נ ה . באמצע השבוע נשאר עוד 300 דונם לקטיף מ-1800, וקצת קטיף שני בחלקות שקטפנו אותם בהתחלה. היכול טוב. שיטת ההובלה החדשה ל"סיבן" מאפשרת להמנע כמעט לחלוטין מאחסון על האדמה - הערמות מאוחסנות על משטחים ובבוא הזמן פשוט נרתום אותם לטרקטור ונוביל אותם למנפטה - אפשר לראות "חות משטחים" כזאת ליד הורדיה.

ליקטה: ל

XXXXXXXXXX

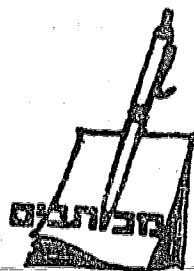
מעלון לעלון

* מ ז ל ט ו ב *
* לנחמיה שלישמן *
* להולדת נכד ה *
* בחו של גחן. *
* ברכות לכל המשפחה. *

— דודיק גורן סיים את תפקידו כסדרן תורניות. מחליף אותו יהושע רון. תודה והצלחה לשניהם.
— לילי קליין צורפה למערכת העלון. היא קבלה על עצמה לדאוג להבאת ידיעות מענפי הייצור.
— חמר כהן עזבה את המשק.

25.9.76

לעורך היומן שלום רב,

רצינו לכתוב אליך כבר לפני תקופת מה אך לא נסתייע, ומוטב מאוחר מאשר בכלל לא, כמו שאמרו חכמינו. לאחרונה אנו מקבלים את היומן בצורה די סדירה, וכל פעם שהוא מגיע אנו מכלים אותו מהמילה הראשונה ועד האחרונה. יתכן שרק פה, מרחק מקבל היומן את הפרספקטיבה הנכונה ומחגלה במלא חשיבותו. עבודנו כמובן זה אינו סתם כרוניקה יבשה, אלא פשוטו כמשמעו קשר עם הביח. תפקיד זה ממלא היומן על הצד הטוב ביותר. אנו קוראים גם בין השורות וחשים את גווני הגוונים והחיים בזרימתם המתמדת, אשר אולי נראים שיגרתיים לאלה החיים אותם יום יום, אך לנו הם מבטאים את החיוניות ואת גופק החיים של חברה חי ומתקדמת בלי הפסק.

אנו חיים פה בצורה דג מנוחקת יחסית. מקבלים ידיעות מהארץ ומהעולם רק בעזרת העתונים והטלוויזיה וכן מעהונות ישראלית המגיעה באיחור של כשבועיים. וכמובן מקיימים קשר עם המשפחה, אך כל זה אינו מהווה תחליף לאותו מכסים - יוצן - אשר אפילו ללא כוונה מיוחדת, מבליט איכות חיים אחרת אשר כה חסרה לנו באמצעי התקשורת. לכן, אין לנו אלא לקוות ולאחל שהיומן ימשיך להופיע ולהתפתח, וימצא את צרכו אלינו בצורה קבועה ושוטפת.

אלה אשר נולדו וחיו בקיבוץ את כל שנותיהם, יציאה לתקופת מה לניהול חיים פרטיים הם שעור מצויין. פחאום נופל עליך כל עול הניירה, טיפול בכל פרט קטן, כל ההחלטות עם הממסד והביורוקרטיה. נזכרים בימים הטובים בהם הכל טופל ע"י "הנהלת השבונות" ושכנותיה.

ובאשר לחינוך הילדים. לומדים להעריך את הדרך הקיבוצית בה הגישה היא פיתוח כושר חשיבת התלמיד תוך כדי חיפוש שיטות חדשות ומתקדמות ותמיד עיקר תשומת הלב היא פיתוח עם תיקוני השגיאות. כמובן שתמיד ישנה חשיבות לאישיות המורה והמחנך, לא מספיקה רק תאוריה. ואילו כאן, בוונוצואלה, שיטות החינוך בנויות על משמעת עיוורת. עיקר הלימוד בנוי על שינון והעתקה שהם טובים, אך לא בצורה בלעדית. התוצר בדרך כלל, נער בעל עצלות מחשבתית ושטחית.

באשר לביח עצמו. נופל על האישה ניהול בית על כל צדדיו: בביסה, בישול, חינוך ועוד. כמובן שזה עולם חדש שיש בו ענין מסויים אם מבחינת לימוד נושאים חדשים ואם מבחינת המצאות עם הילדים כל שעות היום והלילה. אך כאשר מתחשק לעיתים להשתחרר, אין אפשרות ללכת לח"א או להביא את הילדים לבית הילדים ולהיות חופשיים קצת. כמובן שלחיים פרטיים ברמת חיים סבירה יש גם יתרונות, והם חופש הבחירה במסגרת המגבלות, אם כי עצמאות מוחלטת אין. באשר לביולוינו וטיוליינונספר למעוניינים כשנחזור הביחה בעוד למעלה משנה. ושוב חודה על הקשר - הוא חשוב לנו ביותר.

אריאלה מנחם והילדים

* * * * *

מכתב שנשלח לפדות ממחנך מהודו שעבד הרבה זמן בפרדס -

14.9.76

לפדות היקרה שלום רב,

הערב, בשווי מהחווה קבלתי את מכתבך. היה טוב לקבל אותך, ועוד יותר טוב לקרוא על ישראל ועל הקיבוץ. זה נותן לי הרגשה טובה. ביתי פתוח לכל מי שהכרתי הכמשק. אשמח לקבל אותך.

אני מתאר לי את כל השינויים והשיפורים שחלו בקיבוץ ואני מקווה שפעם אוכל לבוא ולראות.

אני נמצא בחווה מבוקר עד ערב. השנה לא באו גשמי המונסון, וקבלנו פחות מטחצית כמות המשקעים וכל היבול ירד לטמיון. כואב הלב - עבדנו כל כך קשה ולא נוציא אפילו מה שהשקענו. אבל בשנה הבאה אני מחכוני להכניס רשח השקיה ולגדל גידולים לתעשייה כגון סבך, ולנטוע אגוזי קוקוס ומנגו או כרם ענבים והלקם נסיונית של הדריים.

אבא יוצא לפנסיה בשנה הבאה ואז אנו מחכוני לעבור לגור בחווה - כבר החלנו לבנות, אבל בעוד שלוש שנים, אם וכשאצליח להרוויח כסף מהחווה, אני מחכוני לבוא לישראל ולבקר במשק. כשאני בחווה, אני מרגיש כמו בפרדס בקיבוץ. אני ממש מתגעגע, כי ישראל, או יותר נכון הקיבוץ, הם כאילו ביתי השני ולא אשכח אותם. היה לי יותר קל לדבר עם אנשים בישראל, כי הם דברו עברית או אנגלית. פה אני צריך לדבר בארבע עד חמש שפות, ולפעמים אני כועס על הפועלים בעברית - מזלי שהם לא מבינים.

ד"ש לכל אלה שאני מכיר במשק, במיוחד לדוד ויקר, ראובן, גיורא גור, דוד ושולה, יעלך עירית - לינה פנחם, אסתר ואליהו (משפחתי בקיבוץ), דני ולסלי, ישראל איטקינ ועזה, רחל מהמטבח, יוסי הנהג וכל השאר.

להתראות -

מאק

מחוך עלון בי"ס
המסותף - "חוף הכרמל"

ח י נ ו ך ב נ י נ ו ל ע ב ו ד ה

שולליה טענו כי:

הערה: פרטומו של הסיכום המצורף עוכב במכוון עד לחקופת החגים. על-פי החלטת מוסדות ביה"ס, יקוימו דיונים בנושא זה באספות הישובים השותפים בהשתתפות בני-שכבת הנעורים וצוותי עובדים מביה"ס המשותף. בימים הקרובים נתקשר עם מזכירי הישובים כדי לחאט אחם את הפעולה המשותפת.

* יעילות הלמידה עלולה לרדת עוד יותר עקב הפסקת רציפותה פעמיים בשבוע. בלאו הכי מפוקפק ערכו של יום ארוך המכיל 8 שעורים ועד כה נהוגים היו ליד כאלה בכ"ז יומיים מקוצרים. לפיכך ההפסד הלימודי גדול הוא מן ההפרש האריתמטי (4 ש') בלבד כטענת המחייבים);

בסוף חודש מאי משהתקרבה שנת הלימודים לקיצה, יתכנס בבית הספר המשותף "חוף-כרמל" ציבור מעוניין של חברי קיבוצים, מחנכים ותלמידים - באו והשתתפו 200 בקירוב - כאי לברר בחוגי דיון מעורבים את בעיית הפרופורציה הנאותה בין לימודים ועבודה.

* צמצום מספר ימי הלימוד ל-4 בשבוע יצמצם ממילא את אפשרויות הבחירה של החלמיד - ואת יכולת התמרון של משבצי המערכת; * עבודת הילדי במשקים, כך נאמר, איננה מודרכת ע"י שיקולים חינוכיים מעיקרם וגם יום העבודה האחד בשבוע נותן לעיתים אך-מעט סיפוק. איננה בונה הזדהות וזיקה נפשית למשק, ועל כן חבטיה הגדלת כמות העבודה שום הישג חינוכי שלשמו מציעים קיצוץ בלימודים.

יסוד לדיון שמשו 3 הצעות אלטרנטיביות שגובשו לאחרונה במועצה הפדגוגית של בית הספר. הן אומרות בתמציתן (השמטנו כאן את ההנמקות; אלה באו לידי ביטוי בוויכוח ההלן):

עמדה א' - להגדיל את מכסת העבודה לשני ימים בשבוע. יישארו ללימודים 4 ימים ארוכים (32 ש').

ב ז כ ו ת עמדה ב' נאמר:

עמדה ב' - חובה על כל תלמיד לעבוד יום אחד בשבוע כחרומה לקיומו; הוא-היא רשאי לבחור ימי עבודה נוספים בענף הרצוי לו, ואלה אינם לחשוד סידור העבודה הכללי. יש המציעים לחונכנח זו חקופת נסיון, שמתור להמיר בה לכל היותר יום לימודים נוסף אחד בעבודה.

* שהיא מגשימה נאמנה את עקרון האינדיבידואליזציה המנחה את בית הספר שלנו, המבקש לספק בגמישות את הצרכים השונים של צעירים שונים ונסיוותיהם; * שפירושה נטילת אחריות בידי בית הספר לגבי דור ההמשך לעבודה. היום הנוסף, אם הילדים (בחלקם) יבחרו לעבוד בו, יופקע במפורש מרשות סדרני העבודה ויוקדש ללימוד מקצוע או להתקשרות מכוונת אל ענף רצוי וקבוע - כעין הנשרה ללא חישוב הרווח הקרוב.

עמדה ג' - להמשך במחכונת הקיימת. עבודה נוספת תהיה בבחינת פתרון אינדיבידואלי לבעיה מיוחדת. עם זאת יש לדרוש ולרזז הקמת סדנאות שונות בבית הספר.

ש ו ל ל י עמדה ב' הטילו ספק אם בכל משק הגורם האחראי שידאג לאופי המבוקש של יום חניכות כזה, פן יושפע מצורכי הסדרן השוטפים ולחצים דומים, כמקובל.

חצי תריסר הפרוטוקולים, שנרשמו בחוגי הדיון וטרם סוכמו במשותף, מעידים כאחד: כמו המועצה הפדגוגית כף מחולקים הן התלמידים הן הוריהם ואף המורים בדעותיהם, ונימוקיהם השקולים (החוזרים ונשנים בחוגים כולם) עמס. איך גם שום ישוב בעמדה אחידה, כמסתבר.

* לדעתם תהיה ליצירת שני מעמדות, של "לומדים 4 ימים" ושל "לומדים 5 ימים לימוד עיוני" השפעה חברתית שלילית.

ב ז כ ו ת עמדה א' טענו כי על-ידי הכפלת מכסת העבודה:

* גם ארגון המערכת יסתכן עד למאוד. לפיכך אין בזאת פשרה בין שתי עמדות קיצוניות-כביכול, כי-אם צירוף החטרונות שבהן יחרונן הוא בעיקרון מכסת-העבודה האחידה בדרך כלל: של יומיים (לפי א') או של יום אחד (לפי ג'), לפי הנוהג המקובל עתה) לכל ציבור הלומדים, לפחות - לרובו המכריע.

* חיכנה מחדש הזדהות הבנים עם משקם-ביחס ויגבר הקשר עם הענף; * למרץ הנעורים, הנבלם בגיל זה על ספסל הלימודים אצל רבים, יינתן פורקן חיובי בעבודת כפיים שיש לראותה שוות-ערך, ולאן דווקא תחליף ללימודים המחאים למתקשים כביכול; * בימי הלימוד הנוחרים והמרוכסים יסתחמו ממילא "החורים" שנתהוו בחוכנית הבחירה האישית, שהיא רופפת למעשה, והפסד של 4 ש' בשבוע לעומת המערכת הקיימת איננו משמעותי מכל מקום - הוא מחיר כדאי.

ב ז כ ו ת עמדה ג' ה"שמרנית" נאמר:

* מפרזים בביקורת על השיטה הקיימת. בית ספרנו נמצא בקו של עליה, מצב הלמידה משתפר ולדיבור על ניכור מעמיק אין שחר! * בכל מפעל חינוכי יש ערך להתמדה, לאורך-רוח ולעקביות, וצריך להמנע מניסויים חפוזים ומ שינויי קו תכופים.

רה-תכנון - גבעת חיים

ביום 3.9.76 התקיימה ישיבה ראשונה בנושא רה-תכנון המשק, בהשתתפות כ-15 חברים, והמתכננים - ישראל רוזיו ודני חשבי.

מטרת הפגישה הראשונה הייתה לאסוף מהחברים תכליות תכנון - רצונות החברים לגבי צורך ואופי המשק בעתיד. ברצוננו לציין כאן כי יש חשיבות למעורבות גדולה יותר של החברים בתהליך התכנון, היות וקיימת אפשרות, או אולי הזדמנות, לחברים לעזור בעיצוב וקביעת צורתו של המשק לתקופה העתידית. אם עד כה היינו רגילים לפחרון אד-הוק של בעיות בינוי ותכנון פיזי, זו ההזדמנות להתערב בתהליך שתוצאותיו יקבעו רבות לעתיד. למתכננים, אולי קל יותר לעבוד עם מספר מצומצם יותר של חברים, חברי ועדה תכנון, או עוד כמה, אך התוצאות יכולות להיות בגדר של הפתעות לחברים אחרים שלא היו ערים לתהליך זה.

וזהו "סל הרצונות" שהתקבל:

1. לתכנן משק ללא הגבלת גידול.
2. לשלב מגורי חברים באזור הבית הספר (לא לבודד אח בית הספר);
3. לתכנן משק ל-1100 נפש (20% גדול יותר מהיום);
4. למצוא פתרון לאוכלוסיה הקשישה;
5. לתכנן מקום לפעילויות אומנותיות;
6. לתכנן קיבוץ רב גילי;
7. לתכנן בגבולות השטח הקיים (לא להתפשט, אלא להתבסס על הריסח מבנים קיימים);
8. לתכנן את המשק עבור אוכלוסיה כפולה;
9. לתכנן את מרכז המשק;
10. לתכנן מרכז עבור כל פעילות - לאו דווקא במרכז אחד;
11. לתכנן את מרכז המשק במרכז גיאוגרפי של הישוב;
12. לפזר את בתי הילדים בשכונות;
13. לתכנן דרכי גישה לכל מקום ברכב, ומבשרי חניה מסודרים;
14. לבנות מגורים בקומה אחת;
15. לבנות ביותר מקומה אחת;
16. לתכנן מרכז לפעילות גופנית (חדר כח וכו');
17. לתכנן מרכז לפעילויות עיוניות;
18. לבנות אך ורק לפי תכנון;
19. לתכנן תכנון פיזי מפורט של כל מבנה;
20. להרוס מבנים "בלתי לגלים";
21. לתכנן מערכת תקשורת פנימית;
22. לדאוג לאיכות חיים באזורי מגורים;
23. לתכנן ולתחזק את הנוי במשק;
24. לתכנן שטחים פתוחים באזור המשק;
25. לתכנן מגורים עם אופציה ללינה משפחתית;
26. לתכנן אזור לזמניים;
27. לתכנן מחסף להשאלת כלים;
28. לתכנן מכבסות שכונתיות;
29. לתכנן גדר סביב למשק עם כניסה אחת ראשית וכניסות לחניונים;
30. לתכנן בניה אסטטית;
31. לתכנן שירותים ציבוריים;
32. מערכת כבישים למקומות עבודה;
33. לאסור כניסה רכב לתוך המשק;
34. לבנות מקלטים ציבוריים;
35. לתכנן אזור שירותי בריאות עם גישות נוחות;
36. לנצל את מתקני בית הספר ללימודי מבוגרים;
37. לשמור על רדיוס הליכה מכסימלי למרכז - 300 מטר;
38. ארגון בתי הילדים לפי גילאים;
39. לאפשר קיום המסגרות החברתיות ופעילותיהן השונות בנפרד ובמקביל באותו הזמן;
40. לאפשר החמצאות קלה למבקר בפעם הראשונה;
41. לשמור על האופי הכפרי;
42. לאפשר פרטיות ועפגש לפי הרצון;
43. פיחוח תעשייתי מוגבר;
44. להקים חדר אוכל שיענה על כל הדרישות;
45. אזור לגיל הרך בלב המחנה;
46. לתת רכב לכל חבר;

(המשך רה-תכנון גבעת חיים):

לאחר איסוף רשימות חכליות אלה, יש לקבוע את רמת התכנון, או במילים אחרות, על איזה סוג של בעיות יש לצפות לתשובות מתכנון אב - מתכניה אב. מובן מאליו שלא כל "רצון" שנרשם יכול לבוא לידי ביטוי במסגרת תכנון זה. באם בהמשך ההליך ירצה המשך להכנס לתכנון מפורט של נושא מסויים, יתוכנן הנושא במסגרת של תכניה האב הכללית.

בבדיקה הסולם סוכם כי ההליך התכנון צריך לענות על התכלית ברמה "ליצור תנאים פיזיים המאפשרים פעילויות רצוניות". באם אכן יענה התכנון על הכלית זו, הרי ממילא כל השלבים שמחחיה יקבלו פתרון במסגרת התכנון, או במילים אחרות, יוצרו התנאים לביצועם. (למילוי כל התכליות בסולם לא מספיק תכנון אב. שם כבר דרושות החלטות ברמה פוליטית, כמו למשל, לעבוד 3 ימים בשבוע, או לשלוח את החברים לבילוי בחו"ל...).

בהמשך הפגישה הוחל בברור הפעילויות הרצויות - מהן הפעילויות אשר מרכיבות את החיים במשק, ואשר להן יש לתת תשובה תכנונית. נערכה רשימה של הפעילויות העקריות המחוללות - הנושאים המרכזיים לתכנון:

1. מגורים;
2. מרכז המשק;
3. תנועה;
4. חינוך;
5. ספורט;
6. הרבה;
7. משק;
8. בריאות.

רשימה זו יכולה להמשך עוד, אך בשלב זה הוחלט להתחיל בטיפול בשלש הנושאים הראשונים. במשך תהליך התכנון יעלו נושאים חדשים כתוצאה מדיון בנושא שנבחר, ואז יסופל גם נושא זה.

הוחלט שועדת התכנון תקבע ועדות משנה לכל נושא, והמתכנן יעבוד עם הועדות האלה לליבון וברור הנושאים. ועדת התכנון חודיע למתכנן מי הם האנשים המרכיבים את הועדות ויקבעו פגישות עבודה להתחלת התכנון של כל נושא ונושא.

ועדת תכנון

: § : § : § : § : § : §

§ : § : § : § : § :

: § : § :

סוף "חינוך בנינו לעבודה):

"מלאכה הגבר" כביכול - בתקופה שהישיבה הטכנולוגיה ביטלו בה כמעט כליל את עדיפות השרירים, על תבונה הכפיים, חידוד החושים וכוסר ההמצאה וההמצאות. כן בחקלאות, כן בתעשייה, כן בשירותים המשכללים. מדוע אין החינוך המשותף מחמוד עם משימה היסטורית זו של דורנו, של הקיבוץ, של העם והארץ?!"

כאמור, לא סוכם ולא הוכרעו השאלות בחוגים. באחדים, שנערכה בהם בכל זאת הצבעת נסיון, נסתמן רוב התומך בעמדה השלישית: נאמנות לשיטה הקיימת חוץ תיקונים - בעיקר טיפוח הסדנאות, מלאכות ומקצועות עבודה חדשים.

דומה שהדיונים היו מעמיקים וממצים למדי, ובלי ספק מותר להתגאות בעובדה כי מרבית המשתתפים - גם התלמידים! - נטלו חלק בוויכוח בכך הוכשרה בוודאי הקרקע להכרעה דמוקרטית מוסמכת שצריכה ליפול בקיבוצים עצמם.

בוודאי נחוץ לספח את היחס לעבודה אצל בני הנעורים, לפתח את כישוריהם ולהרבות ידע (שכל משק יוכל לספק אותו אך חלקית). ואמנם לשם כך עלינו להקים שורה של סדנאות ולהרחיב את התחום הקרוי אצלנו "לימודי עבודה".

לעומת זאת דיברו הדרושים שיש על "חופעות מדאגות בשכבת הנעורים המצביע על ניתוק מהווית הישוב". סבורים הם שלא די ביום העבודה האחד בשבוע כדי להשריש את הבנים בענפי קיבוצם ולבצר הזדהותם הנפשית המלה עם משקם.

מן הראוי לציין שככל חוגי הדיון הודגשה חומרתו של מצב הבת בעבודה. אמר אחד האבות: "נזדמנת אל ארצות שונות בעולם הרחב, ולמדתי לדעת שגם במערב ועל כל פנים במזרח ובארצות המפתחות משתחררת האישה מכבלי השירותים הביתיים וכובשת מקצועות חדשים ומגוונים ונוחני סיפוק. ודווקא הקיבוץ בישראל קופא על שמריו בעניין מרכזי זה! אנו מהססים לקרב את הנערה אל המכונה, אל

מ ס ו ח

י מ ו ע צ ת ג ק ב ו ז

לאור ההתארגנות בנוהלי שמירה חדשים והצורך לחדש את ההיכרות עם הרובה 1/אמ בצורה מעשית, יתקיים בשבוע הבא מ ס ו ח.

חתקים בכברי בימים 22 ו-23 באוקטובר וחדון בניצוע חכניה הפעולה.

המטוח מיועד ב מ י ו ח ד לחברים מבוגרים ולכל המעוניין להצטרף אליו מהוג השומרים במסק.

כצירים נבחרו החברים הבאים:

- אטר צפריר
- נעמי משי
- יואל קציר
- שמעון דור
- גדעון מגל
- חרצה נהרי.

המטוח ייערך בסביבה הקרובה ולפניו יינתן הסבר קצר על אחיזה, כיוון ויריה.

כמו כן יש לנו 4 צירים למועצה מכח היוחס חברי מרכז הקבוץ: סולל אלדר, ישראל גלר, בן-אהרון, גיורא גור.

המטוח ייערך בימים ג' ו-ד', 26 ו-27 באוקטובר. היציאה בשעה 1.00 ממגרש החניה.

בתחילת השבוע תפורסם רשימה של החברים על לוח המודעות, ה ח י ב י ס לצאת למטוח.

הערה: בבחירת הצירים לקחו חלק 87 חברים בלבד.

לגבי בחורות ואנשים נוספים ייערכו אימון ומטוח בנפרד בעתיד הקרוב.

בהצלחה

XXXXX

בנימין מנור

לכל אלה שהכינו וסרחו

XXXXX

לאלה שבאו ובירכו

תודה עם כל כל הלב

 * * * * *
 * מ ז ל ס ו ב *
 * * * * *
 * לשושה ואבי לוינגר *
 * * * * *
 * להולדת נ כ ד *
 * * * * *
 * בנו של דני *
 * * * * *
 * ברכות לכל המשפחה *
 * * * * *
 * * * * *

הילה ויורם
אסתר ויוסף כדורי
והוריו של יורם

שבת שלום